

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 635/2017-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 25. októbra 2017 predbežne prerokoval sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Cb 299/1996, postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 293/1997 a postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 87/2011, ako aj namietaného porušenia jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 87/2011 a takto

rozhodol:

Sťažnosť [REDACTED] odmieta.

Odôvodnenie:

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. augusta 2017 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Cb 299/1996, postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 293/1997 a postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 87/2011, ako aj namietaného porušenia jeho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 87/2011. Písomným podaním doručeným ústavnému súdu 17. augusta 2017 sťažovateľ v sťažnosti čiastočne upravil znenie petitu.

2. Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že 2. augusta 1996 podal na krajskom súde návrh na začatie konania, ktoré bolo vedené pod sp. zn. 36 Cb 299/1996. Krajský súd podľa sťažovateľa vec nesprávne postúpil Okresnému súdu Bratislava V, na ktorom bola vedená pod sp. zn. 8 C 293/1997. Sťažovateľ vytkol opakované prietahy v uvedenom konaní, keďže vec bola postúpená Okresnému súdu Bratislava V 4. augusta 1997 a k vyhláseniu rozsudku došlo 4. apríla 2007. Sťažovateľ podal proti rozsudku odvolanie, o ktorom krajský súd rozhodol uznesením č. k. 2 Co 252/2007-252 z 19. februára 2008, ktorým odvolanie sťažovateľa odmietol. Sťažovateľ vytkol aj nesprávnosť odmietnutia odvolania krajským súdom.

3. Zo sťažnosti tiež vyplýva, že sťažovateľ sa v konaní vedenom pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 87/2011 domáhal náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom súdu. Žaloba v tejto veci bola doručená Okresnému súdu Bratislava I 2. júna 2011. V danej veci náhrady škody bolo rozhodnuté rozsudkom z 19. novembra 2012, proti ktorému podal sťažovateľ odvolanie. O tomto odvolaní rozhodol krajský súd rozsudkom č. k. 8 Co 238/2013-255 z 25. februára 2014. Sťažovateľ vytkol, že súd prvej inštancie uvedený rozsudok krajského súdu doručoval na nesprávnu adresu. Z príloh

sťažnosti vyplýva, že predmetný rozsudok bol sťažovateľovi podľa neho správne doručený 22. decembra 2016.

4. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp.zn. 36 Cb 299/1996 porušené bolo.

2. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 5.000 EUR (slovom päťtisíc eur), ktoré mu je Krajský súd v Bratislave povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp.zn. 8C 293/97 porušené bolo.

4. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 5.000 EUR (slovom päťtisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Bratislava V povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp.zn. 7C 87/2011 porušené bolo.

6. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadosťučinenie v sume 5.000 EUR (slovom päťtisíc eur), ktoré mu je Okresný súd Bratislava I povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

7. Základné právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp.zn. 7C 87/2011 porušené bolo.

8. Zrušuje Rozsudok Krajského súdu v Bratislave pod sp.zn. 8Co 238/2013-255 vydaný dňa 25. februára 2014.

9. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva nárok na zaplatenie škody v sume 1 006 274,10 EUR (slovom jeden milión šesťtisíc dvestosedemdesiatštyri eur a desať centov) spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % od 3.6.2011 až do zaplatenia, ktoré mu je povinná zaplatiť Slovenská republika do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

5. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

6. Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

7. O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody,

ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, II. ÚS 172/2011, I. ÚS 143/2014).

II.1 K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

8. Sťažovateľ sa svojou sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 36 Cb 299/1996, postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 8 C 293/1997, ako aj postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 87/2011. Z obsahu samotnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že uvedené konania boli už právoplatne skončené pred doručením sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu, a teda k prietahom zo strany uvedených všeobecných súdov už v čase doručenia sťažnosti nemohlo dochádzať. Konanie na krajskom súde vedené pod sp. zn. 36 Cb 299/1996 bolo skončené 4. augusta 1997, keď bola vec postúpená Okresnému súdu Bratislava V, ktorý v nej následne konal pod sp. zn. 8 C 293/1997. V tejto veci bolo právoplatne rozhodnuté 15. mája 2007. Pokiaľ ide o konanie vedené na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7 C 87/2011, v tomto konaní bol vydaný rozsudok č. k. 7 C 87/2011-217 z 19. novembra 2012, ktorý bol potvrdený rozsudkom krajského súdu č. k. 8 Co 238/2013-255 z 25. februára 2014. Sťažovateľ síce spochybnil prvotné doručovanie uvedeného rozsudku krajského súdu, avšak zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že uznal jeho doručenie 22. decembra 2016. Ak by teda aj boli uznané námietky sťažovateľa týkajúce sa doručovania predmetného rozsudku

krajského súdu, je nepochybné, že nadobudol právoplatnosť najneskôr 22. decembra 2016, teda pred doručením sťažnosti sťažovateľa ústavnému súdu.

9. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných pojmových náležitostí sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je požiadavka smerovania sťažnosti proti aktuálnemu a trvajúcej zásahu orgánov verejnej moci do základných práv sťažovateľa. Uvedený názor vychádza z princípu, podľa ktorého sťažnosť zohráva aj významnú preventívnu funkciu, a to ako účinný prostriedok na to, aby sa predišlo zásahu do základných práv, a v prípade, že už k zásahu došlo, aby sa v porušovaní základných práv ďalej nepokračovalo (napr. IV. ÚS 104/03, IV. ÚS 73/05). Účelom poskytnutia ochrany základnému právu podľa čl. 48 ods. 2 ústavy je jej poskytnutie v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označenými orgánmi verejnej moci ešte mohlo trvať. Ak v čase, keď došla sťažnosť ústavnému súdu, už nemohlo dochádzať k porušovaniu označeného základného práva, ústavný súd sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (napr. IV. ÚS 37/02, III. ÚS 109/03).

10. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných priťahov (i práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (m. m. IV. ÚS 221/04, IV. ÚS 365/04).

11. Stav právnej neistoty sťažovateľa bol odstránený, pričom k tomu došlo pred podaním sťažnosti ústavnému súdu.

12. Vzhľadom na uvedené skutočnosti vychádzajúc z podstaty a účelu základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti posúdil ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju v zmysle § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní odmietol (obdobne napr. II. ÚS 24/06, IV. ÚS 26/07, III. ÚS 300/08).

II.2 K namietanému porušeniu základného práva sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru

13. Sťažovateľ sa v sťažnosti domáhal aj vyslovenia porušenia svojho základného práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 87/2011. Zároveň žiadal zrušiť rozsudok krajského súdu č. k. 8 Co 238/2013-255 z 25. februára 2014, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Bratislava I vydaný v konaní vedenom pod sp. zn. 7 C 87/2011.

14. Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

15. Ako už bolo uvedené, konanie vedené pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 7 C 87/2011 bolo v spojení s rozsudkom krajského súdu č. k. 8 Co 238/2013-255 z 25. februára 2014 právoplatne skončené, a to najneskôr 22. decembra 2016. Sťažnosť adresovaná ústavnému súdu však bola podaná na pošte až 7. augusta 2017, teda po uplynutí lehoty dvoch mesiacov v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Sťažnosť tak bola podaná v tejto časti oneskorene, čo je dôvod na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. m. m. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, III. ÚS 14/03).

16. Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť sťažovateľa v tejto časti odmietol ako oneskorene podanú.

17. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uvedenými v sťažnosti nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 25. októbra 2017